

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 317/2023
14.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „ЧИСТОЋА“ Нови Сад, чији је пуномоћник Радомир Нешић, адвокат у ..., против туженог АА, ПР, Угоститељска радња „Бинов Грош Плус“ Нови Сад, чији је пуномоћник Кристиан Венцел, адвокат у ..., ради исплате, вредност предмета спора 39.894,07 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5499/21 од 13.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5499/21 од 13.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5499/21 од 13.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду П 1313/20 од 23.04.2021. године у ставу првом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 32.175,00 динара, са законском затезном каматом почев од 09.07.2020. године па до исплате, као и износ од 7.719,07 динара, на име обрачунате камате, као и да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 22.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате. У ставу другом изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Алексић Косте посл. бр. И.ИВК 608/2020 од 30.10.2020. године.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5499/21 од 13.10.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке. Одбачена је жалба туженог изјављена у односу на став други првостепене пресуде, и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

-2-

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 32.175,00 динара, као и износ од 7.719,07 динара на име обрачунате затезне камате, све по основу рачуна за пружене комуналне услуге. Нижестепени судови су применом Одлуке о одржавању чистоће Града Новог Сада утврдили да је потраживање тужиоца основано, да у смислу одредбе члана 371. Закона о облигационим односима није застарело, те да је тужени у обавези да испуни утужено потраживање.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. У ревизији се не износе разлози за одлучивање о ревизији као посебној у делу одлуке којим је тужени обавезан на плаћање новчаног износа, већ се оспорава одлука у делу којим је одбачена жалба туженог изјављена против става другог изреке првостепене пресуде, којим је укинута решење о извршењу јавног извршитеља. Међутим, ни у том делу нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер се ревизијом указује на процесна питања у вези са могућношћу укидања решења о извршењу у смислу одредбе члана 90. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу, која питања нису од значаја на одлучивање о ревизији из члана 404. ЗПП-а.

Из наведених разлога применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП-а одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да се у складу са цитираном одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, предметни спор сврстава у спорове мале вредности, Врховни

-3-

суд је применом одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку закључио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић